

אבידן בארבעה שנים

המין הוא שני של מצביירוח. הוא מעל לכל אמצעי-תיקשורת בין אנשים!

מאי, לדעתך, בוקט בין המד שוררים הצעירים? מי לדעתך קנה את עוזמו בשירה העברית? אני מתעניין יותר בפורום השירי הי בינלאומי, מאשר במקומי. לא כליך מעני יינת אותי הספרות העברית. לא נלחם על מונחים כמו לקנות מקום. אני לא תלוי בעברית. אני היתרגמתי לשפות רבות, כך שאני לא יודע מי קנה את מקומו מבין המשוררים הצעירים. לא יכול להעלות על הדעת שמות. למיטב הערכתי לא צמחה מישמרת שהגיעה לאותם היש גים שאנחנו הגענו אליהם. לא צמח דור משוררים ברמה של מה שקוראים "משר ררי שנות החמישים". בכלל, אינני מת עניין בתולדות הספרות. באחד משירי כתבתי "יחסי עם תולדות הספרות מה כבר / יש לקלקל עניין אבוד".

זה לא נדיר. להיפך, החבורות מאוד אופיינית ליוצרים צעירים. האם בדרך הצעיר של המשוררים יש חבורה המקבילה לחבורי רה שאתה מדבר עליה? לא ידוע לי. יש משוררים בודדים בכל מיני גילים, הווכים לתמיכה מצד

למטר ביקורת. זה במידה מסוימת קבע את מעמדי. האמת היא שלא התרגשתי בכלל. זה שימח אותי במידה מסוימת, משום שהביקורת באה מצדדים די צפויים, שלא היו קשורים אלי או לחבר רת המשוררים החדשה, שכללה את נתן נך, יהודה עמיחי ומשה דור.

מצחיקים אותי. את זה אני לא מוכן לקנות מחיי-הלילה. מה אם כך יהיה ההבדל בין היום והלילה? הלילה זה אזור של היממה, שבו אנשים יותר פנויים ויש פחות רעש.

אתה לא אוהב את הטבע? אפטר לשמר שורות טבע. אפטר לשמר אזורי חר רף וקיץ. זה לא אומר שאנחנו צריכים לחיות לעד עם התאורה והאקלים הנכ פים עלינו מבחוץ. יש דברים בטבע שהם טובים. לא צריכים לקבל את הטבע כאכ סיומה. האנושות כיום ממילא מנתקת את עצמה מהטבע. אבל הטבע הצוילוציוני שיצרנו עדיין צפוי לפגועם מהטבע ה ציוני.

גם את הים אינך אוהב והיות רוצה לשנות אותו? הים זה אותו חלק של הטבע החביב עלי במיוחד. בקיץ שעבר כמעט לא החי רתי יום.

העיד תל-אביב בזכה במיניית. יכול לויזות שהמיניית של חל-אביב היא פורקן למתח הביטחוני, כיצוי על השואה ותוצאה של הוכעת אורגניזמים חדשים רעננים, שהיהדות לא שיערה שיהיו חלק ממנה

זה נכון שאתה איסמנים ופראנט?

איסמנים אולי כן. פראנט? בעניינים מסויימים. בענייני ניירת. אך בעניינים אחרים יש מאבק נצחי ביני ובין הבלא-גאן.

ספר לי עני הנישואין שלך עם ברוריה אבידן.

זה היה סיפור אהבה דווקא יפה. אביה עקב אחרינו עם בלשים פרטיים. היא נישאה בסתר, כשהיתה תלמידת שמינית, ויצאה מהבית כאילו לצבא. היא המשיכה לגור בבית הוריה כשהיתה כבר נשואה. הוריה התנגדו לנישואין איתי, כי ראו בי איש בזהמה.

בעבודת הבית שעשיתי לפני שבאתי לכאן, עידעלתי כר אחר מגליונות "העולם הזה" ורר איתי כתבה על נישואין לדיוי אבידן. אתה הזמנת כתב וצלם מהמערכת לצלם אותך ואת אשתך בחדר-המיטות שלכם. האם אתה עדי כרי כך אכהיפכיוניסט?

זה היה בעיקר הסיפור שלה. היא סחי פה אותי לזה. עצם הנישואין שלה איתי היו סטון. היא גם טענה שהיתה לה אמביציה להתחתן עם זה שהצהיר כלי כך הרבה הצהרות שהוא לא מתחתן. איפה הצהרת?

בסרט בשם מין, שנפסל עליידי הצני זורה, ראיתי בזה פירסומת עקיפה לסרט. זה הלך יחד.

כרם בשם "מין"? מה. לא שמעת על זה? דא.

זה סרט ב-35 מילימטר, בן חצי שעה, שבו אני מפתח את הפילוסופיות שלי על המישפחה וישוע הנוצרי. אני הייתי שחקן ראשי, ביחד עם עוד כמה לוייניות. מה קורה בסרט חוץ מזה שאתה מדבר בו על הפילוסופיות שלך?

יש שם גם סצינות מין אחדות, די קצרות. זה בעיקר קולנוע רטורי, המש מיע דיעות. זהו סרט פילוסופי, לא לקהל הרחב, והוקרן במיסגרת מועדונים סגורים אחרי שנאסר עליידי הצנזורה.

למה הסרט נפסל? בגלל סצינות המין?

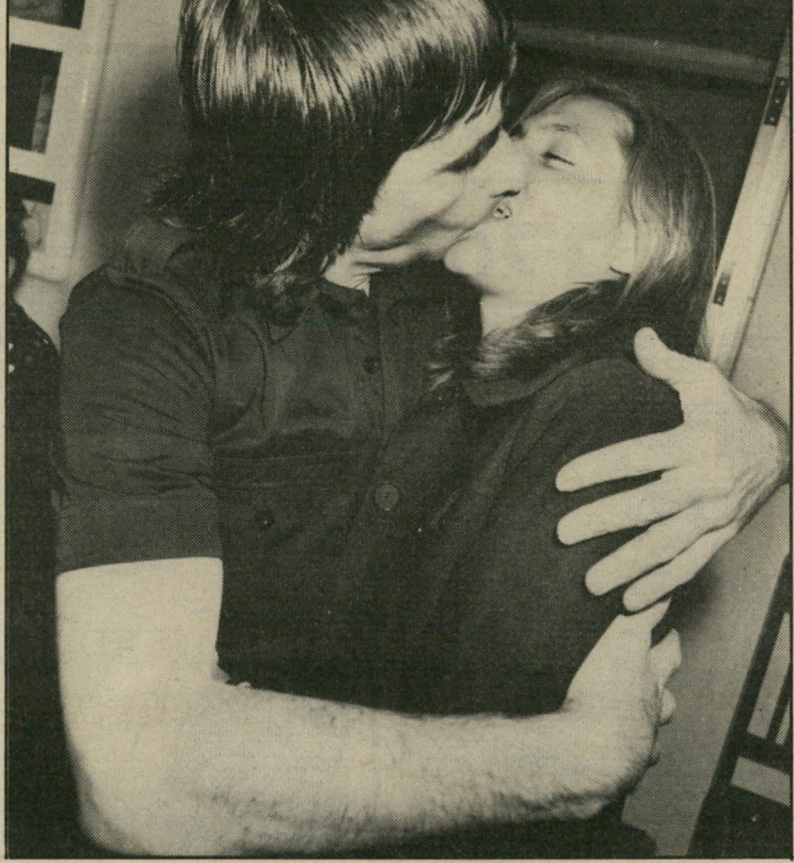
לא פשוט נפילתי קורבן לעימות ביני מיניסטרילאלי של משרד-המיסחר והתע שיה, כשמין את הסרט, ומישרד-הפנים, האחראי על הצנזורה.

איך סצינות מין היו בי (המשך בעמוד 68)

אתה היית חלק מהחבורה דור המבוגרים, אבל אין התארגנות של מרד כמו שהיתה בזמני. אצלנו זו היתה קריאת-תגר על שירת שלונסקי ואלתרמן.

היית רוצה שיקראו תגר על שירת אבידן ושירת עמיחי? זה מוזר שלא קמו משוררים צעירים חדשניים, ואם קמו זה עבר בשלום, מבלי שחשתי בכך.

זה לא נדיר בין יוצרים? אני חושב שבתחילת דרכם של יוצרים

עם חברתו האחרונה, נילי לביא, אני לא מתנגד לילדים, אבל עד היום זה לא יצא...

נודדת בתל-אביב?

כן, בסביבה שבין פאירברג ורשיי.

באיזה בית גרדת?

זה מעניין?

אותי כן.

ההורים שלי הם תערובת של פולין ורוסיה. אני היה במשך הרבה שנים מהנדס אינסטלציה ראשי של עיריית תל-אביב. כעת הוא בפנסיה. אמי היא אשה משכילה, ללא תואר אקדמי. אני הבכור בבנים. אחי נדיב גולד אחריי, בהפרש שנים קטן מאוד.

אתה טיפוס משפחתי?

לא. לא הייתי אומר.

במה זה מתבטא?

טיפוס מישפחתי הוא כזה שמקים מיש-פחות.

ניסית להקים מישפחות. היית נשוי פעמיים.

אף אחד מהנישואים שלי לא היה נסיון להקים מישפחה. אלה היו נישואי "אקשן". נישואי-כף. כך שהם לא הגיעו לשלב שבו יהפכו למישפחה.

כמה שנים היית נשוי?

לאשתי הראשונה ארבע שנים, לאשתי השנייה שנתיים. היתה לי חברה, דליה מבורך, שגרה איתי מיספר ניכר של שנים, ועוד כל מיני פרקי יחסים, כאלה של חצי-מגורים חצי-יחסים. והחברה האחר רונה שלי, נילי, גרה איתי חמישה חודשים ויצאנו כשנה וחצי.

באיזה שלב התגלה הכישי רון שלך?

בבית-ספר עממי נתגלה פחות או יותר, שאני כישורני. כתבתי חיבורים ש זכו לתשואות המורים. הדבר הראשון הרציני שפירסמתי היה בגיל 16. וזה היה כמו להתחיל את חיי המין עם הר מחזור הראשון. כך שהיה לי מול. הסי פור פורסם בשבועון שנקרא בשטר, והיה שייך למפ"ם.

מתי זכית להכרה כמשורר?

עם הופעת ספרי הראשון, ברזים ערו פ שפתיים. זה היה ונשאר ספרי-השירים המתקף ביותר בשירה העברית.

מדוע תקפו אותך?

זה היה פרובוקטיבי וחדשני מבחינה תוכנית וצורנית, וזה כנראה גידה את מערכות-העצבים של האנשים שהיו אמר גים על שירת שלונסקי ואלתרמן ודור הפלמ"ח. הייתי בן 20 סלוס, והספר זכה